

Prázdniny snů

Dopis

Matěj Doležal (1. A)

Na Západě, 19. apríla 1889

Starý kamaráde Same,

zdravím Tě ze Západu. Před týdnem jsme dopluli na ostrov, kterému říkáme Old Shatterhandův klobouk. Je to blízko Kanady, kde se odehrávají souboje a dobrodružství slavného Old Shatterhanda a Vinnetoua.

Hned ten den nás potkal první zádrhel. Šli jsme s tátou na dříví. Do oka nám padl suchý a akorát tak velký strom, abychom ho dohromady unesli. Běžel jsem k našemu stanu pro pilu. Když jsem se vrátil, málem jsem omdlel hrůzou. Táta seděl na stromě a pod ním se tam škrábal medvěd grizzly. Odhodil jsem pilu, popadl jsem místo ní pořádný klacek a rozběhl jsem se na medvěda. Ale ten svou mohutnou tlapou rozdrtil větev na několik třísek. Beznadějně jsem mu dal pěstí. Byla to velká rána, ale pro grizzlyho polechtání. Postrčil mě a já jsem upadl. Mohutně se rozmáchl svou obrovitou pěstí, aby mě zabil, když tu se ozvala rána z kulovnice. Medvěd se ohlédl. Ozvala se další rána. Tentokrát medvěd zasažený přímo do srdce padl těsně vedle mě do jehličí. Z křoví vyšel lovec. Statná postava a svaly na ruku, ušlechtilý výraz a na vlka učesané vlasy, zeleno-hnědý oděv s třásněmi, v ruce slavná kulovnice medvědobijka, dva revolvery, za pasem Borbijův nůž ... Nemohl jsem se mýlit.

„Old Shatterhand!“ volal jsem. Táta už slezl ze stromu. Old Shatterhand se na nás usmál, ale hned dal prst na pusu. „Pššt, “ ozvalo se z jeho úst, „dovedte mě k svému vigvamu. Tam si teprve můžeme popovídat.“

Pobrali jsme nějaké dřevo, větve, pilu a šli jsme k našemu stanu. Máma nám uvařila březovou kůru s marmeládou. „Musíme šetřit!“ řekla. „Nemusíte,“ řekl Old Shatterhand, „musíte ihned odjet.“ „Proč?“ zeptala se mamka. „Protože tudy budou projíždět Siouxové Ogallalové. Ti by vás mohli i zabít. Pojedete se mnou do tábora. Vinnetou vás jistě přijme.“

Sbalili jsme všechny věci a vydali jsme se do tábora. Jeli jsme tři dny. Až jsme dorazili, Vinnetou nám sdělil, že chystá boj proti Siouxům Ogallala. U večere jsme si povídali a já jsem Ti začal psát tento dopis. Dnes už je to týden ode dne, kdy jsme sem připluli. Připravujeme se na nastávající boj, který mně možná přinese smrt. Ráno tudy jel pošták a já jsem mu předal tento dopis. Jestli se k Tobě dostal, jsem nesmírně rád. Drž nám palce! A napiš, jak se máš Ty.

S pozdravem Tvůj starý kamarád

Matěj Doležal